

ונשעתם מאיביכם וביום שמוחתכם ובמועדיכם
ובראשי חודשיכם ותקעתם בוז צרת על עליכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם
ויהי בשנה השנייה בחדש השני בעשרים בחדש
ועלה הענן מעל משכן העדה ויסעו בני ישראל
למוסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן
ויסעו בראשונה על פי יהוה ביד משה ויסע דגל
מוחנה בני יהודה בראשונה לעבאתם ועל צבאו
בזשון בן עמינדב ועל צבא מטה בני יששכר
בתנאל בן צוער ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בן
חלקי והורד המשיכן ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשיכן ונסע דגל מוחנה ראובן לעבאתם
ועל צבאו אליעזר בן שדיאור ועל צבא מטה בני
שמועון שלמיאל בן צורישדי ועל צבא מטה בני
גד אליסף בן דעואל ונסעו הקהתים נשאי המקדש
והקימו את המשיכן עד באם ונסע דגל מוחנה בני
אפרים לעבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד
ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פד העזר
ועל צבא מטה בני בנימין אבירן בן גרעוני ונסע
דגל מוחנה בני דן מאסף לכל המוחנות לעבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי ועל צבא מטה בני
אשר פגעאל בן עכרן ועל צבא מטה בני נפתלי
אחירע בן עינן אלה מסעי בני ישראל לעבאתם
ויסעו ויאמר משה לזבוב בן רעואל
המודיני וזהו משה נסעים אנחנו אל המקום אשר
אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי
יהוה דבר טוב על ישראל ויאמר אליו לא אלך כי
אם אל ארצי ואל מולדתי אלך ויאמר אל זאתעוב
אתנו כי על כן ידעת חזנתנו במדבר והיית לנו לעינים
והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר יטיב
יהוה עמנו והטבנו לך ויסעו מיהר יהוה דרך
שלשית ימים וארון ברית יהוה נסע לפנידם
דרך שלשית ימים לתור להם מנוחה וענן יהוה
עליהם יומם בנסעם מן המוחנה ויהי
בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך
וינסו משנאיר מפניך ובנחה יאמר טובה יהוה רבבות
אלפי ישראל

הבערה כי
הקרבו התא
ויאמרו מי י
ואכל במשך
ואת החציר
נפשנו יבשה
גד הוא ועינו
ברחים או
עגות והיה
על המוחנה
העם בכה
יהוה מאד
למה הרעה
לשום את
את כל הע
שאהו בחי
הארמה א
לחה לכל
בשר ונאם
כל העם ה
הרגני נא
ברעתי
ויאמר יהו
ישראל א
ולקחה א
וירדתי וד
עליך ושם
השא אתה
ואכלתם ב
יאכלנו בש
בשר ואכל
חמשה ימי
חדש ימים
יען כי מאסו
לפניו לאמר
שש מאות א
אמרת בשר
ובקר ישחט

שאל
בן
בחדש
אלהו
עו
יעשו
החל
ה טי
איש
חוקת
לכם
הקים
עדת
בקר
ולפי
שאל
אל
אל
אל
הענן
אל פי
בקר
עלת
ארץ
אל ולא
יהוה
בין
בני
מקרא
עין
אלה
שאל
דמה
חזנתם
היה

ויהי העם כמות אננים רע באזני יהוה וישמוע יהוה
ויזר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצרה
המוחנה ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל
יהוה ותשקע האש ויקרא שם המוקום ההוא
הבערה כי בערה במ אש יהוה והאספסה אשר
בקרב התאו האוה וישבו ויבכו גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר
נאכל במצרים חזנם את הקשאים ואת האבטחים
ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים ועתה
נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המון עינינו והמון כזרע
גד הוא ועינו בעין הבדלוח שטו העם ולקטו וטחזנו
ברחים או חכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו
עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן וברדת הטל
על המוחנה לילה ירד המון עליו וישמע משה את
העם בכה למשפחותיו איש לפתוח אהלו ויזר אף
יהוה מאד ובעיני משה רע ויאמר משה אל יהוה
למה הרעת לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך
לשום את משה כל העם הזה עלי האנכי הריתי
את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי
שאהו בזיקך כאשר ישא האמן את הינה עכל
האדמה אשר נשבעת לאבותי מאין לי בשר
לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו
בשר ונאכלה לא אוכל אנכי לבדי לשאת את
כל העם הזה כי כבד ממני ואם ככה את עשה לי
הרגני לא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה
ברעתי

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטרו יו
ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמוך
וירדתי ודברתי עמוך שם ואצלתי מן הרוח אשר
עליך ושימתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא
השא אתה לבדך ואל העם תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי
יאכלנו בשר כי יבכו עלי לאמר מי יאכלנו

יאסף להם
ויאמר יהוה
היקרר דבר
את דברי
ויעמד את
אליו ויאמר
איש הזקני
יספו וישא
ושם השני
ולא יצאו
למשה ויא
יהושע בן
משה כל
יתן כל עם
ויאסף מש
נסע מאת
בדרך יום
זכאמתי
זכל הליכ
המועיע
סביבות
יכרת וא
מאד ויק
כי שם ק
נסעו הע
ותדבר מ
הכשית
הרק אך
יהוה והא
פלי האד
יהוה פתא
שלשית
יהוה בע